

Vunanje države.

Rim. Sv. Ose bodo šele meseca marcija imeli slovesni konzistorij t. j. zbor kardinalov rimske cerkve in v tem bo avstrijski jezuit o. Steinhuber za kardinala imenovan.

Italija. Krivično blago, posebno sv. cerkvi ugrabljeno, nima teka. Ministerski predsednik Crispi si beli glavo, od kod bi naj dobil denarjev, ko je že vse neznošno obdačeno.

Francosko. Francozi so nekoliko poparjeni vsled trgovske pogodbe med Nemčijo in Rusijo in vsled nesreče v Sudanu, kjer je bil polkovnik Bonnier in več vojakov pobitih pri Timbaktu. Anarhisti, ki so zoper vsak državni red, ne dajo miru. Komaj je padla pod sekuro glava Vaillanta, že je neki Le Breton vrgel bombo v kavarni »Terminus«, ki je hudo ranila 12 oseb. Ko so ga policaji vjeli, klical je: »Živela anarhija! Pošljite me za Vaillantom!«

Nemško. Ako državni poslanci ne bodo hoteli pritrčiti trgovski pogodbi z Rusijo, bode državni zbor razpuščen; pa državni poslanci bode gotovo ustregli cesarjevi želji. Saksonski kralj je nevarno zbolel.

Rusko. Ruski car bo na Francosko poslal mnogo redov ali odlikovanj, gotovo ne iz drugega uzroka, kakor da zahvali francoske veljake, ki so rusko brodovje tako gostoljubno sprejeli.

Bulgariji se ponuja sosedna Rumunija, da naj skl neta vojaško zvezo. Komu naj velja, ali nam Avstrijeem ali Rusiji, to še se zdaj ne vé.

Srbsko. Radikali hudo rujejo zoper sedanjo vlado. Zmagali so skoro pri vseh občinskih volitvah. Govori se, da bo mladi kralj kar mahoma preklical sedanjo ustavo. Ruski politični kongres bi rad odstranili kraljevega očeta, Marja, z Srbije; bržčas bode se pa sam umaknil.

Turško. V Carigradu se je prikazala kolera. Do zdaj je napadla 42 oseb.

Španija. Ministersstvo se bo bržkone moralo prenoviti. Liberalnih ministrov ne bo škoda, ker ničesar ne storé za kmetstvo in delavsko ljudstvo. Kakor je jajce jajcu podobno, tako španski liberalci našim liberalcem.

Brazilijska. Vstaja je že dolgih pet mesecev, ki zabranjuje vsak napredek in vkončuje blagostanje. »Človekoljubni« framasoni so odpodili cesarja Dom Pedra in s tem silni nered privabili. Bog ve, kako se kaj tam našim rojakom godi? V deželi, kjer je punt, tam se poštenin ljudem navadno ne godi dobro. Nikakor ne v Brazilijski!

Za poduk in kratek čas.

Mera pravice božje.

Resnična prigodba. Poslovenil O. H. Šalamun.

„Spoštuj očeta in mater,
da boš dolgo živel, in da ti
bo dobro na zemlji!“

Bilo je leta 1834, ko sem se v svojih mladih letih, tako piše Kist, v vinogradu pri Offenburgu seznanil s starim, kraljevim možem, s katerim so zelo grdo ravnali njegov sin, njegova snaha in unuki. Povsodi je bil na poti; da se celo radi bi mu stopili pred solnce in mu odtegnili svetlobo, ako bi to utegnili in imeli potrpežljivosti dovolj in ako bi pri tem ne bilo potrebno se na starega moža ozirati. Dobil je slabo hrano, ohlečen je bil v cunje, golazen ga je trpinčila dan in noč, v temnem mokrem kotu je ležal na stro-

hneli slami, nikdar ni smel, še celo v najhujši zimi ne, v toplo izbo priti in tam si svoje odrevenele ude zagreti, nikdar ni prišel k njemu zdravnik v zaduhli temni kot, ko je starec za naduho bolehal in so mu povzročale gnójive noge strašne bolečine.

Pomilovanje in sočutje me je gnalo k temu ubogemu Lazarju. Rad bi mu pomagal, ako bi mi bilo mogoče, piše Kist dalje. Večkrat sem se čudil, da se nikdar ni tožil čez svojo osodo, da je molčal pri vsaki psovki od svojih ljudij in je vedno držal rožni venec v svojih suhih, tresočih se rokah. Zategadelj ga vprašam nekoč, zakaj je tako potrpežljiv in se ne huduje nad svojim sinom, kateri je vendar uzrok njegove strašne bede?

»Moj otrok, pravi starec in globoko vzdihnivši pogleda proti nebu, to je božja kazen! Glej, v tem kotu sem se pregrešil pred 20 leti zoper svojega starega očeta; tukaj je obnemogel, tukaj je umrl brez sv. popotnice in brez vsake človeške tolažbe! Ali se čudiš, zakaj tako potrpežljivo trpim? Trpim to, kar sem si zaslužil, in vsak dan prosim Boga odpuščenja ter prosim za svojega ubogega očeta, kateri je po moji krivdi tako revno in brez zakramentov umrl! Prav tisočkrat sem že ta rožni venec za-nj zmolil upajoč svojo težko krivdo poravnati. To me boli in žalosti, ko vidim v duhu in za gotovo vem, da bede prav tako, kakor jaz, moj sin v malih letih zaničevan, zavržen in zapuščen v tem kotu mogel živeti. Z Bogom se ne smemo norčevati! Spomni se mojih besed!« rekel je rahlo in čuteče in solza se mu vdere po globoki gubi na licu. »Ti si mlad, boš še doživel! Pa ne pregreši se sam nad svojimi stariši!«

Čez 20 let, namreč leta 1854, me pot ravno mimo tiste hiše pelje, pred katero je starec z rožnim vencem tresorok na solnce sedel in kako sem se čudil! Videl sem spet ravno taisto postavo, kakor pred 20 leti — blede, modro, suho, misleč, da vidim duha. Stopil sem bliže k stercu in ga pokličem po krstnem imenu, katterega n sem do tje še pozabil. Pogleda kvisku in čudeč se na me ozre. »Kako, vprašam začuden, se-li ste vi zdaj živi? Morate že imeti čez 100 let!«

»Gotovo mislite mi, pravi starec, na mojega rajnega očeta, kateri je že pred 19 leti umrl. Imenoval se je ravnatelj, kakor ste prej mene klicali. Da, pred 19 leti je še tukaj sedel kakor jaz zdaj, v bedi, moleč in klical za svojega očeta, kakor to tudi jaz zdaj delam. Bog mu daj ve in mir!«

Tako se je vse izpolnilo, kar je stari tresoroki mož pred 20 leti prerokoval. Tukaj je njegov sin zdaj sedel, in če ni tukaj bil, moral je tam v mrzlem, mokrem in temnem kotu ležati, kjer sta njegov oče in dedec zadnje dneve svojega življenja sklenila. Tam tudi naj on sam umrje, kjer je pustil svojega očeta umreti. Da, pravičene so sodbe božje že na tem svetu! Z Bogom se ne smemo norčevati, kar človek seje, to tudi žanje!

Smešnica. Ribič je ptujca v viharju čez vodo prepeljal in čoln je bil večkrat v nevarnosti. Vendar dospeta čez reko. Iz čolna stopivši, reče tujec: »Če bi utonila, z mečem bi vas prebodel.«

Razne stvari.

(Nova občina.) Deželni zbor je vsprejel predlog dež. odbora, da se občina Slatina razdeli v dve: Kopaljšče Slatina in Okolica Slatine. Uzrok te razdelitve ptiči v sulvereinski soli. Sedanja občina ne mara take sole, nova občina, Kopaljšče Slatina, seže pa brž z obema rokama po njej.

(Bralno društvo) se snuje v Negovi. Začasni odbor je že izvoljen in pravila podpisana ter višji gosposki v potrjenje predložena. Ako Bog dá, o veliki noči odpro se bo ondi toliko potrebno bralno društvo.

(Slovstvo.) Slovensko-nemški slovar, ki se tiska na stroške knezoškofa Ant. Alojz. Wolfa, dolezel je do 10. sešitka ter obsega besede od »najada« do »ob«. Dobi se v »katoliški tiskarni« v Ljubljani.

(Očitno vprašanje.) Znani »prerok« v Orehovcih pri Radgoni je sestavil zagovor ljudske šole pri Sv. Petru v Radgoni in pravi v njem, da pošilja va-njo tudi več nemških občin svoje otroke. Zal, da mož ne pové, katere so te nemške občine, kajti razven »pre-roka« ne pozna jih brž nihče.

(Radodarnost.) Dež. zbor je podaril nemškemu »gospodarskemu društvu« v Radvanju pri Mariboru 50 fl. Dobro, toda kedaj pa je dal isti dež. zbor kakemu slov. društvu kaj podpore?

(Molitvenik.) »Katoliška bukvarna« v Ljubljani prodaja molitvenik: »Jezus na križi, moja ljubezen«, v mali, prav lični izdaji, po fl. 0:80, 1— in 1:50. Molitvenik je ukusen in se priporoča po besedi in obliki svojih.

(Dijaski kuhinji) v Mariboru so darovali č. g. Simon Gabere, župnik v Framu, 4 fl. in č. g. France Ogrizek, kaplan pri Sv. Petru p. d. Sv. Gorani, 2 fl. te č. g. Jakob Menhart, kaplan pri Veliki n. delj., 5 fl. 25 kr., nabranih na ženitvi Franca Kovarčiča, kueta v Trgovišču.

(Okr. zastop.) Gospođa z Maribora, v čije rokah je okr. zastop. peni se same jez. v Mag. Ztg. ker z njim go-podis-ouj n-smo zalovljni, in meče z lažj. okoli sebe, kakor da je ma v vsakem rokavu polno. Ali naj nam pové, kdo so pr. okr. odboru pregledovalci računov? Mar ne Pachner, Quandest, Badel in Scherbaum, torej samo gospodje z Maribora? Njih imena stojé v zapisniku zadnje seje okr. zastopa; če pa to ni resnica, potem je pač laž, ne v našem listu, ampak v zapisnikih okr. zastopa.

(Krst 22-letne deklice.) V predmestni farni cerkvi Sv. Magdalene je dne 28. pr. m. bila krščena rejenka g. Avgusta Wojta, železniskega uradnika. Tomu in njegovi žen. je sušca l. 1871 prinesla neka kmetiška deklina v Sobotišču na Ogrskem v plenice povito deklino, odložila jo in zginila. Blagi g. Wojta se s svojo soprogo usmili ubogega deteta in jo da lepo vzrediti. Letos, ko jo smeta po postavi za svojo hčer vzeti, dala sta jo krstiti. Pri slovesnem krstu je bilo več, kakor 300 ljudij navzočih.

(Kmetica.) V Budapešti je prišla dne 25. januarja neka kmetica iz Flotha na c. kr. dvor ter je prosila, naj jo pustijo do cesarja zavoljo neke pravde. To se ji obljudi, ali kmetica je imela težko, v papir zavito culo pod pazduho; te ne sme nesti pred seboj, mora jo odložiti, če tudi s težkim srcem. V culi pa je zaklano prase, namenjeno brž cesarju za mito.

(Čujte, kaj žganje dela!) Dne 29. januarja pride iz fare Sv. Jurija na Pesnici posestnik Martin Frenkovič v Kremberg k Antonu Kiklu, ki je ravnokar kuhal slive in dobi par požirkov žganja; toda Frenkovič s tem ni bil zadovoljen, marveč si je sam se potem jemal in spil okoli 1/4 litra. Kikel gre med tem v klet in

pusti Frenkoviča samega; ko pa se vrne, najde mrtvega Bržkone se je žganje v njem vnelo. Za nesrečnim možem joka zdaj žena in tolpa nedoraslih otrok. Slovenci dajte enkrat žganju slovo!

(Tridnevnic) v čast presv. rešnjemu Telesu se je letos predpustne dni prvokrat obhajala v Celjski farni cerkvi. Dvakrat na dan je bila pridiga; govorila sta dva preč. gg. lazarista. Ljudstva se je te lepe slovesnosti obilo vdeleževalo.

(Bralno društvo »Edinost«) v Središču je pri zborovanju dne 4. februarja izvolilo nov odbor. Izvoljeni so bili g. Jožef Šinko predsednikom, g. Anton Kosi tajnikom, g. Simon Strenkel denarničarjem, g. J. Zadavec knjižničarjem. Odborniki so: č. g. Matija Šinko, gg. Jakob Klemenčič in Fr. Horvat.

(Ne prodajajte svoje zemlje tujcu!) Nekje v Lenarskem okraju kupuje posestva in tudi posamezne kose Nemeč Klampfer, potem pa prodajalec muči z nekim nemskim odv. tnikom. Naš prijatelj, ki nam o tem poroča, kliče svojim rojakom: »Ne zaupajte preveč Klampferju, marveč ako mislite kak kos posestva prodati, prodajte ga domačinu!«

(Špeharji) so zadnjo soboto pripeljali na trg v Mariboru 235 svinj; toda vsled takrat nenavadne toplote, bilo je le malo tujih kupcev, torej cena špehu in mesu slaba.

(Župnik Kneipp.) Kateri Slovenec ne pozna tega imena? Te dni je župnik Kneipp nekega fanta iz Pariza, ki je bil tri leta gluha, z vodo popolnoma ozdravil. Včeraj se je župnik Kneipp, ki je v jesen postal papežev kamornik, odpeljal v Rim, kjer ostane tri tedne.

(Dva požara.) V Št. Petru p. d. Sv. Gorani je bil 12. februarja med hudim viharjem užgan kozolec Janeza Koreninija. Hvala Bogu in pr. dnim ljudem da se ogenj ni razširil na družo poslopja. Prav v taisti fari pa je že tudi v nedeljo p. prej bil požar; nekdo je namreč iz hudobije užgal »gore« v Srebrniku. Nekateri trdijo, da so videli, kako je hudoba ž. p. hlačah žveplenko p. t. goval. Al tak nevednež ne pomisli, da bližnjku napravi malo školo, sebi pravi ječo in sramoto ter velik greh na vest? Za nespokorne pa je v večnosti užgan se hujski ogenj!

(Poskušeni samoumor.) V Studencu pri Mariboru se je neka žena hotela z žveplenkami ostrupiti. Vendar ni umrla, ker so zdravnika pravočasno poklicali.

(Duhovniške spremembe.) Za kn. sk. lavantinskega duh. svetovalca je imenovan č. g. Jožef Slavič, sekovski duh. svetovalec in župnik pri Sv. Ani na Nemškem. Umrl je dne 12. t. m. č. g. Martin Sattler, župnik v Majsbergu v 66. letu svoje dobe. Naj v miru počiva! Pogreba se je včeraj vdeležilo 25 duhovnikov. Ondotni kaplan, č. g. Martin Žekar je postal provizor. Rogaska nadžupnija je razpisana do 27. marca t. l. Služba veroučitelja na tukajšnji višji gimnaziji je zopet razpisana do 15. aprila.

Listič upravnistva. P. U. R. Za pol l. 1893 in za pol l. 1894.

Loterijne številke.

Gradec 10. februarja 1894: 56, 79, 78, 29, 47
Dunaj » » » » 55, 21, 68, 7, 51

Kovačnica.

V Mihovcah pri Pragerskem je kovačnica, v katero se sprejme dober in skušen kovač kot pomočnik, ali kot delovodja, ali pa lahko vzame tudi kovačnico v najem. Ako se mu pa dopade, lahko jo tudi kupi. Oglasi se naj vsak osebno pri lastniku v Mihovcah št. 24 do konca februarja. 1-2

Na prodaj

hiša z lepim vrtom pri Sv. Florijanu v Dolcu (p. Mislinja) 4 minute od farne cerkve, ob veliki cesti, na prav dobrem mestu. To posestvo bi jako ugajalo kakemu trgovcu ali oštirju. Taisti bi redil tudi lahko kaki dve kravi. Več se izvé v šoli pri Sv. Florijanu v Dolcu. 1-2

V najem se išče stanovanje za štacuno v primernem kraju. Ponudbe upravnistvu t. l. 1-2

Sedlarskega učenca

išče gosp. Urban Sima, sedlar na Bregu pri Ptju, do 1. aprila 1894. 1-8